

[Gudme.]

om man skulle foretrække det ene eller det andet, men både retsplejerådet og ministeren skal have den ros, at hele lovforslaget fremtræder i et godt og klart sprog. De, der klager over, at vi skriver love i et sprog, som ingen kan forstå, skal i hvert fald ikke bruge justitsministeriets lovtekster som eksempel.

Når dette er sagt — og det var jo en anbefaling uden forbehold — vil jeg godt gøre en tilføjelse, som lovforslagets fremsættelse giver anledning til, og som falder i forlængelse af de bemærkninger, som hr. Thestrup før gjorde.

Hr. Thestrup havde den opfattelse, som jeg må være enig med ham i, at det principale må være, at parter i en borgelig konflikt også benytter den almindelige borgerlige retspleje, og at voldgiftsbehandlingen bør være undtagelsen, en undtagelse, som vi anerkender og altså herved giver regler til støtte for. For os, der er flasket op med retsplejelovens system, er troen på den borgerlige retsplejes kvalitet nok i nogen grad gået i blodet. Selv om voldgiftsbehandlingen måske nu og da er lidt smidigere end almindelig borgerlig retspleje, tror jeg ikke som hr. Thestrup, at den er hurtigere, og den er i hvert fald ikke billigere, og med hensyn til det betryggende må man holde på, at savnet af adgang til anke er et stort og afgørende minus.

Men hvorfor foretrækkes voldgift da alligevel i så mange tilfælde? Hr. Thestrup sagde, at han mente, det skyldtes hurtigheden; dér er jeg som sagt skeptiker. Jeg tror derimod, at der er en anden og mere væsentlig grund til, at folk i mange tilfælde foretrækker at gå voldgiftsvejen i stedet for at gå til domstolene. Først og fremmest er årsagen nok den større diskretion, idet voldgiftsbehandlingen nemlig foregår for lukkede døre, mens den borgerlige retspleje såvel som den kriminelle retspleje principielt foregår for åbne døre. Det tror jeg tæller helt afgørende for befolkningens valg af, om man i en given situation skal gå til voldgift, eller om man skal indbringe sin sag for domstolene. Nu kommer jeg til det spørgsmål, der fik mig til at gøre denne tilføjelse i forlængelse af hr. Thestrups udtalelse: var det ikke en overvejelse værd at ændre retsplejelovens § 29 om of-

fentlige retsmøder i praktisk taget alle borgerlige retssager? Har det så stor almen interesse, hvilken uoverensstemmelse to private parter har, at den offentlige retspleje her bør opretholdes fuldt ud? Jeg tvivler, og kunne man med en ændring i så henseende gøre den almindelige domstolsbehandling lige så tillokkende som voldgiftsbehandling, så tror jeg, det ville være et fremskridt.

Inger Lise Petersen: Da lovforslaget vil bidrage til at gøre voldgiftens funktioner mere smidige og effektive, kan SF love en velvillig behandling af det. Samtidig skal det bemærkes, at vi er glade for at konstatere, at lovforslaget ikke omfatter faglig voldgift.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg tror nok, jeg på ny kan takke samtlige ordførere for tilslutning. Jeg opfatter nemlig ikke de bemærkninger, som især hr. Thestrup og hr. Gudme fremførte, som indeholdende nogen afstandtagen fra lovforslaget, vel snarere tværtimod. Jeg vil dog gerne komme med et par bemærkninger til de udtalelser, der er fremsat af ordførerne.

Jeg er enig med hr. Tastesen i, at den omstændighed, at der foreligger en international konvention, som Danmark gerne vil kunne tiltræde, nok har spillet en rolle for fremsættelsen af forslaget, i hvert fald for at det netop kommer nu. Men der er også, som hr. Thestrup, hr. Gudme og hr. Guldberg har peget på, adskillige bestemmelser, som jeg tror vi har savnet i praksis. Det kan godt understreges.

Der var en lille uoverensstemmelse mellem hr. Thestrup og hr. Gudme. Vi er enige om — og dér kan jeg selv give tilslutning — at det bedste naturligvis er, at man bruger de almindelige borgerlige domstole til at klare retstvister. Det er det, vi har dem til. Det er det, vi har bygget hele vort retssystem for borgerlige sager op på. Men det må samtidig erkendes, at det har vist sig, at der er et betydeligt behov for at etablere voldgift, og de regler, som parterne dér aftaler, er jo som enhver advokat og dermed især hr. Gudme og sandsynligvis også en tidligere dommer ved udmærket besked om, ofte behæftet med mangler. Dette lovforslag tjener bl. a. til at afhjælpe disse mangler.

Jeg anser den vigtigste bestemmelse for den, der siger, at en voldgiftskendelse, som